

Posudek vedoucí bakalářské práce

Terezy Opelkové

Krizové prvky v rozvíjení kulturní identity příslušníků minorit v české majoritní společnosti

Hodnocení průběhu práce:

Autorka patřila mezi studenty, kteří vykazovali na začátku psaní práce velké problémy s rozlišením lidově užívaného jazyka a jazyka odborného. Byla si tohoto svého handicapu vědoma, znamenal však pro ni bariéru, kterou jen velmi obtížně překonávala. Odkládala proto průběžné konzultace, takže se ke konci ocitla ve velkém časovém tlaku, který díky zvýšenému úsilí zvládla.

Na začátku práce měla také autorka poměrně neujasněný cíl práce a odolávala tlaku vedoucí na jeho lepší specifikaci. Tak se stalo, že teprve v průběhu práce porozuměla krizovosti v současných podobách soužití minorit s českou majoritní společností, změnila v tom smyslu název práce, ale definici samotné kulturní krize již ponechala velmi malý prostor (jediný odstavec).

Formální stránka práce:

Práce svým rozsahem sice překračuje požadovaný rozsah, obsahově je však příkladem jednoduchého zpracování zvoleného tématu. Je rozdělena do 8 kapitol, které se dále člení na podkapitoly 2. a 3. řádu. S citacemi pracuje autorka korektně. Užívá 24 knižních zdrojů a 89 zdrojů elektronických, což je akceptovatelné vzhledem k popisům historie a současnosti různých etnických skupin na našem území, který z jiných než internetových zdrojů většinou čerpat nelze. Seznam literatury je zpracován přehledně, autorka se v něm dopouští formálních chyb pouze výjimečně.

Jazyková stránka práce:

Po gramatické stránce obsahuje práce menší chyby gramatické, zejména ve špatném používání čárek v souvětích.

Ke stylu psaní mám následující připomínky:

Text místy postrádá návaznost. Např. s.19 – „Tento tzv. menšinový zákon....“ – aniž byla předem existence zákona zmíněna. Na jiných místech nedodrжуje větnou vazbu (např. s. 20, 1. a poslední věta).

V práci jsou patrné stopy autorčina problému s psaním odborného textu, resp. s používáním lidového jazyka. Již v úvodu se tak v textu objevují zejména stylistické neobratnosti (V první kapitole si vymezím...), nalézt je však můžeme i v dalších částech práce (výrazně na s. 21). Úroveň bakalářské práce tak sice snižují, ale nejsou natolik masivní, aby se staly důvodem pro její neakceptování.

Obsahová stránka práce:

Obsahově je práce pokusem o popis významných národnostních minoritních skupin v naší zemi a jejich stručnou historii včetně krizových situací, ke kterým v posledních staletích na českém území

mezi jednotlivými kulturními skupinami došlo. Vrcholem těchto krizí je současná uprchlická krize jako následek válek na Blízkém východě. Díky tomuto popisu autorka srovnává minority z hlediska většinové české společnosti a dospívá k závěru, že česká společnost akceptuje pouze ty minority, které ji neobtěžují svou jinakostí a jejichž existence nehrozí velkými finančními náklady nebo konkurencí na trhu práce. I když má tedy práce popisný charakter, nalézáme zde stopy analýzy a srovnání, včetně vyvození jednoduchého závěru. Tím splňuje požadavky na odborný přínos takového typu práce. K jednotlivým místům práce mám následující dílčí připomínku:

Na některých místech autorka zařazuje sice příhodné texty, ale bez uvedení do kontextu. Např. na s. 21 popisuje různé typy zařazení minoritních skupin do majoritní společnosti, aniž bych čtenáře před tím upozornila na přechod od výčtu minoritních národnostních skupin k problému jejich začlenění do majoritní společnosti. Navíc zde charakteristika pojmu „integrace“ nevystihuje jeho podstatu. Jiným příkladem je zařazení charakteristiky Strategie romské integrace na roky 2015 až 2020 do kapitoly Multikulturní výchova. Na takových místech tedy působí text zmatečně.

Závěr:

Práce vykazuje větší nedostatky především ve stylistice. Nedostatky však nepřekročily únosnou mez. Cíl uvedený v úvodu práce autorka splnila, byť poněkud jednoduchým způsobem (ambivalentnost českého uprchlického diskursu bylo možno analyzovat pomocí výzkumného šetření, nikoliv pouhým uvedením příkladů ambivalentního diskursu politického). Doporučuji ji proto k obhajobě.

Navrhovaná známka:

Velmi dobře – dobře

Doc. PhDr. Ludmila Muchová, Ph.D.